

DZIENNIK NARODOWY

wychodzi o godz 8-ej rano z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych

KINO

Nowy program od czwartku 30 stycznia do niedzieli 2 lut. włącznie

„CZARY” | GRASZKA Z OGNIEM

Początek w dniu powszednie o g.

5-ej, w dniu świąteczne o g. 3-ej.

Najpiękniejszy obraz sezonu z ulubienicą piotrkowskiej publiczności Lottą Neuman w roli głównej

Fabrykacja żelaza

zdjęcie z natury

ANONS! w krótkie warszawski

O B R A Z

p. t. Melodie duszy

P O L S K A

POŻYCZKA

PAŃSTWOWA

Ministerstwo Skarbu

Urząd Pożyczek Państwowych i Skarbu Narodowego

MARSZAŁKOWSKA N. 154

ogłasza niniejszem, że zapisy na Polską Pożyczkę Państwową 1918 roku przyjmują:

KASY URZĘDU,

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, Towarzystwa Kredytowe Miejskie, oraz wszystkie Banki Akcyjne i Domy Bankowe w swych Instytucjach Centralnych i Oddziałach, Towarzystwa Wzajemnego Kredytu, Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowe i inne Instytucje Drobnego Kredytu,

a także Kasy Powiatowe i Poczty.

Pożyczka 1918 r.—w wykonaniu dekretu oraz uchwały Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1918 r. została wypuszczona na warunkach następujących.

1) Krótkoterminowe zobowiązania skarbowe (asygnaty Polskiej Pożyczki Państwowej 1918 r.) zabezpieczają się całym majątkiem Państwa Polskiego i wszystkimi jego dochodami.

2) Asygnaty są wypuszczane w odcinkach po 100, 500, 1.000, 5.000, 10.000 marek polskich, koron w walucie austriackiej oraz rubli.

3) Asygnaty oprocentowane są w stosunku 5 proc. rocznie, przyczem procent jest wypłacony nabywcom za rok z góry przez potrącenie go z ceny sprzedażnej, z odpowiednim dyskontem w zależności od daty nabycia.

4) W dniu 1 listopada 1919 r. Skarb Polski wycofa asygnaty w drodze wykupu w walucie, w której asygnaty wydane zostały lub w razie przejścia Państwa Polskiego na nową walutę—w nowej walucie polskiej podług kursu, który obowiązywać będzie dla konwersji wszelkich zobowiązań płatniczych.

W przededniu egzaminu

W najbliższej przyszłości przypadnie zmarłych powstań Polse zdać egzamin dojrzałości. Wyniku tego egzaminu mającego stwierdzić, że polacy pomimo półtora-wiekowej niewoli są narodem prawdziwie dojrzałym i swojej wielkiej misji dziejowej świadomym, oczekuje społeczeństwo polskie z bijącym sercem, a Europa zachodnia i druga półkula świata ze zrozumieniem dla nas zainteresowaniem, rezultat tego egzaminu bowiem ma powiedzieć społeczeństwu, czy Polska będzie wielką, silną i wewnętrznie odrodzoną, czy też małą i nędzną, a koalicji ujawnić—zdolność materialną i siłę duchową Polski oraz jej solidarność cywilizacyjną z Zachodem.

Przedwstępne nasze przygotowania do tego popisu budzą jednak pewne obawy.

Przez cały czas toczącej się wojny sprawę ogólną traktowaliśmy wyłącznie z punktu egoistycznego, wyciągając przy każdej sposobności, z krzywdą dla interesu ogólnego, jak największą sumę materialnych korzyści wyłącznie dla swojego osobistego dobra.

Z chwilą zaś, gdy wrogowie nasi zrujnowany nasz dom opuścić zostali zmuszeni, miast do tego domu wstawić drzwi i okiennice, to przedewszystkiem każdy z nas wewnątrz tego domu swoje meble na pierwszym miejscu pragnie ulokować, nie bacząc, że przez niezabezpieczone w drzwiach i oknach otwory wróg wkroczy ponownie i zniszczy wszystko to, co wewnątrz zostało ustawione.

Na rezultat orgii egoizmu nie potrzebowaliśmy długo oczekiwać, zatrała ona bardzo prędko źródła naszego życia społecznego, a tem samem zniszczyła siłę i jedność narodową, co najwidoczniej ujawniło się w dobie obecnej przy składaniu list wyborczych do sejmiku polskiego.

Nieopatrzna zaś zachłanność miała ten skutek, że nim ukończyliśmy targi o lepsze w naszym domu miejsce, przez niezabezpieczone w ścianach otwory wtoczył się wróg i szybko posuwa się w głąb naszego mieszkania.

Dziki rosyjskie i ukraińskie bandy bolszewickie, męcząc i wycinając lud polski na kresach, krwią polską przesiąkniętą drogą posuwają się naprzód.

Nietylko zatrzymać ten bolszewicki pochód, ale i wyprzeć te dzikie hordy z miejscowości polskich, w które wtargnęły, jest dzisiaj zadaniem Polski. Zadaniem tem trudniejszym, że do wykonania tego dzieła należy zabrać się niezwłocznie, aby w porę dowieść, że Polska posiada odpowiednie siły wewnętrzne duchowe i fizyczne, aby odeprzeć w Europie wszelkie ataki przeciw wolności i cywilizacji, jak dawniej odpierała inwazje tureckie.

Że niebezpieczeństwo wschodnie dla Europy, a przedewszystkiem dla naszej ojczyzny jest nad wyraz groźne, temu trudno zaprzeczyć, więc też miarą wysokości niebezpieczeństwa nasze obowiązki i ofiary mierzyć i z całą odwagą niebezpieczeństwu w oczy spojrzeć należy.

Publicysta „Tygodnika Ilustrowanego”, Jan z Marnowa wypowiada w tej sprawie bez ogródek co następuje: „Powstać musi przedewszystkiem hasło: Wojna krzyżowa! To, co nam za kilka miesięcy, jeśli nie za kilka tygodni, grozi, to jest najście niewiernych, barbarzyńców, chcących w jasyr wiać polskość i cywilizację. Polska ma dać nie tylko krew swoją, aby obronić ojczyznę, a może Europę, Polska musi wy dobyć z siebie środki materialne. Nie sentymentalne symbole składek, lecz miliony. Musimy sobie powiedzieć: raczej połowę majątku oddać dziś ojczyźnie, niż jutro cały bolszewikom”. Dalej wymieniony publicysta mówi: „Inaczej wygląda pomoc, dana Polsce walczącej — inaczej na Polskę bierną. W pierwszym wypadku koa-

licja jest sojusznicą, przychodzi jak równa do równego, w drugim wypadku wkracza jako wyręczycielka paralityka, staje się siłą wszechdysponującą w nowej ze swych kolonii. W pierwszym wypadku my niejako wystawiamy entencie rachunek, w drugim ona nam. Powstańmy — i wtedy załadujmy broń, amunicję, aprowizację. Koalicja będzie wiedziała czy daje broń mężom, czy dzieciom”. „Kurjer Warszawski”, omawiając słowa powyżej cytowanego publicysty, od siebie robi następujące uwagi: „Bez pomocy koalicji nie moglibyśmy, rozumie się, prowadzić przez dłuższy, a może nawet krótszy czas wojny z bolszewizmem rosyjskim i ukraińskim. Rosja ma zapasy amunicji. Ma także jej fabryki. Posługuje się nadto przy rekwizycjach nieopisanym terrorem, zapewniającym wyżywienie wojska. Może tedy prowadzić wojnę całe miesiące.

My takich zapasów nawet w przybliżeniu nie mamy. Nie posiadamy również fabryk broni i amunicji. Wreszcie brak nam pieniędzy. Jesteśmy, słowem, w podobnem (tylko sto razy gorszem) położeniu, w jakim na początku wojny i później była np. Francja, potrzebująca i pomocy zewnętrznej w ludziach i amunicji amerykańskiej i pieniędzy wielkobrytańskich. Ale, mimo wszystko, była ta wojna, prowadzona w departamentach północnych Francji, głównie francusko-niemiecka i była głównie wygrana przez Francję. Tak samo musi być i będzie w granicach dawnej Rzeczypospolitej polskiej.

Tak być powinno, ale będzie wówczas, jeżeli zabijemy w sobie ziarna egoizmu osobistego i klasowego, a do walki stanemy jako jeden mąż, i równocześnie po męsku kategorycznie załadujemy, aby każdy, bez wyjątku każdy, kto w naszym państwie żyć i mieszkać pragnie, w miarę sił i możliwości w walce z najeźdźcami dopomagaj, zaś każdy obywatel polski, któryby na tej krzyżowej wojnie robić chciał majątek — pod sąd doraźny oddany został.

Do takich zarządzeń i postanowień jesteśmy zupełnie uprawnieni. Polska bowiem nie prowadzi wojny o t. zw. „panowanie nad światem”, nie prowadzi jej również w obronie interesów jednej, partii czy klik, ani też w interesie kapitalizmu czy ciężkiego przemysłu, ale wojnę w obronie granic swoich, walkę o wolność, sprawiedliwość i cywilizację zachodnią, a więc walczą o interesy wszystkich obywateli, słusznem jest przeto, aby wszyscy obywatele ofiary na ołtarzu Polski złożyli.

Ktokolwiek nie będzie chciał, czy nie będzie umiał, w tej walce ideowej przyjąć udziału ze społeczeństwa polskiego musi być wyeliminowanym. Ani jedna kropla krwi najlepszych synów Polski, którzy w obronie wolności walczą lub walczyć będą — nie może być przelaną po to, aby z tej krwi ofiary korzystali ci, którzy do wywalczenia wolności niczem się nie przyczynili, lub tacy, którzy po to tylko żyją, aby jeść.

Sprawa jest bardzo poważna, ofiary będą olbrzymie, to też poważnie i bezwzględnie musi być traktowana. Czy jednak tak sprawę będziemy umieli postawić, jak tego sytuacja wymaga, czy okiełnamy egoizm i zachłanność, czy będziemy umieli, podporządkować się dobru publicznemu, oraz skutecznie ukroić działalność tych osobników, którzy z krwi żołnierza polskiego będą dla siebie chcieli budować fortuny, najbliższa przyszłość pokaże.

Dziś już jednak powiedzieć możemy, że jeżeli egzamin dobrze zdamy, a wojnie polskiej damy zdrowy podkład ideowy, to uzyskamy moralną przewagę nad silnym, ale barbarzyńskim bolszewikiem, i pchniemy go, jak Sobieski najeźdźców tureckich pod Wiedniem.

W żadnej jednak sytuacji, jakaby się nie wytworzyła, zapominać nam niewolno, że pomimo, iż mordy i grabieże odbywają się rękami uzbrojonych bolszewików, to jednak bolszewizm wytworzyli ci, którzy z krwi i niedoli żołnierza robili majątki.

Józef Roziński.

Najazd czeski na Śląsk

Po zajęciu Cieszyna. P. K. L. komunikuje: Ze względów wojskowych we wtorek w południe Cieszyn został przez wojska polskie opróżniony. Równocześnie wyjechała z Cieszyna Śląska Rada narodowa i przybyła wczoraj wieczór na polecenie P. K. L. do Krakowa. Pozostał tylko w Cieszynie członek Rady narodowej dr. Michejda.

W mieście panowało zupełne przygnębienie. Mężczyźni, zdolni do broni, wyruszyli na peryferje miasta, by bronić go przed barbarzyństwem żołdactwa czeskiego. W rękach polskich pozostali jeszcze Skoczów, Chybie oraz Dziedzice, jakoteż szereg pomniejszych miejscowości.

20.000 Czechów. Jak się dowiadujemy, na Śląsku operuje około 20.000 żołnierzy czeskich. Czesi zapowiadają, że zajmą Białą, powiat żywiecki i oświęcimski. Nie kryją się zupełnie ze swymi aneksjonistycznymi zamiarami.

Rząd warszawski wydał rozkaz telegraficzny, aby wszyscy kandydaci na posłów opuścili Księstwo Cieszyńskie.

Bitwa nad Wisłą. Pisma krakowskie donoszą: Na linii Wisły ustawiły się wojska polskie wspomagane przez robotników śląskich. Od środy rana toczy się tam wielka bitwa. Najzaciętsza walka wzięła na północny zachód od Skoczowa. Około godz. 10 polacy zajęli Próchnę. Straty po stronie czeskiej znaczne. Na razie niema niebezpieczeństwa, aby czesi przekroczyli Wisłę. Jeżeli nadejdą posiłki można będzie wyprzeć wojska czeskie z zajętych miejscowości.

Wiadomości czeskie. „Dziennik Cieszyński” donosi: Dwie kompanie polskie w Boguminie, otoczone wczoraj (we czwartek) przez pięć batalionów czeskich otrzymały polecenie wycofania się, o ile czesi zgodzą się na wypuszczenie z bronią w ręku. Czesi zgodzili się na ten warunek. W międzyczasie jednak przesunęli dwa bataliony przez Dzieńmorowice do Piotrowic, zatrzymali pociąg z odchodzącym wojskiem polskim i rozbili cały oddział.

Bez zgody koalicji

Z ministerjum sp. aw zagranicznych komunikują: Wydelegowany specjalnie członek misji dla zbadania sprawy zajęcia Śląska Cieszyńskiego przez wojska czesko-słowackie, kapitan Rawlings, komunikuje z Pragi czeskiej, że zajęcie to nastąpiło na skutek decyzji rządu czeskiego ze względu na panujące na Śląsku według zdania tegoż rządu niepomyślne stosunki. Wszelkie doniesienia, że państwa koalicyjne zarządziły okupację Śląska Cieszyńskiego są bezpodstawne.

Warszawa, dn. 29 stycznia 1919 r.

Za pułkownika Wade M. R. Kimes Z powyższego oświadczenia wynika, że najazd Czechów na Śląsk jest wielkim oszustwem i gwałtem samowoli czeskiej. Czesi napadli na Śląsk zbrojnie, mówiąc, że czynią to za zgodą koalicji; należy o czekiwać, jakie stanowisko zajmie koalicja wobec tego oszustwa czeskiego.

Rozczarowanie

Omawiając napad czeski na Śląsk pisze „Głos Narodu”:

„Dla naszej armji niema drogi, nie wraca Haller, podczas gdy armja czeska, przybyła z frontów koalicji w mundurach francuskich, wtargnęła na Śląsk i znakomicie uzbrojona, pod wodzą przydanych oficerów koalicyjnych, spełnia smutną na ziemiach polskich misję. Z miesiąca na miesiąc, z tygodnia na tydzień, zwleka się z ekspedycją wojsk Hallera, szuka się usprawiedliwienia w trudnościach transportowych, minom i krze na Bałtyku przypisując winę niedopisania przyrzeczeń.

Te trudności nie istniały jednak dla transportów wojsk czeskich, które nadeszły także z włoskiego frontu, podczas gdy nasze legjony odesłać musiały do Francji. Czemu to tłumaczyć, czy

intrygą kutą przeciw nam, czy niezdarnością polskiej dyplomacji, która nie potrafiła znaleźć posłuchu dla naszych najżywniejszych postulatów?

Grzmiący głos protestu wydiera się z piersi całego naszego narodu i dotrzeć on musi tam, gdzie ważą się nasze losy, gdzie beczynnie trawi czas armja polska podczas gdy krwawią się nasze kresy, gdy zmora bolszewizmu wdziera się od wschodu, a od zachodu upadający Krzyżak, bezwładem swego cielska, może nam jeszcze zadać ostatni cios.

Bronić się będziemy do ostatniego tchu, niech o tem pamiętają tam, gdzie radzi się o pokój — tam gdzie sprawa polska ma zająć poczesne miejsce debat, oczekując sprawiedliwego rozwiązania.

Dodać należy, że „Głos Narodu” był organem tzw. pasywizmu, którą całą nadzieję Polski budował na wierzbie koalicji, a był przeciwny organizowaniu państwa polskiego, przedewszystkiem zaś tworzenie wojska podczas wojny.

Notatki polityczne

Polskie Towarzystwo żegluga w Nowym Jorku. Dzienniki paryskie donoszą, że w Nowym Jorku zawiązało się towarzystwo żegluga, pod nazwą: „Towarzystwo zapoczątkowania polskiej żegluga morskiej”. Towarzystwo posiada kapitał zakładowy w wysokości 3 milion. dolarów, który może być powiększony do 25 milionów dolarów. „Zadaniem towarzystwa jest budowa i kupowanie okrętów. Towarzystwo nie zajmuje się handlem. Prezesem tego towarzystwa jest inż. Kazimierz Pruszyński.

Przeciw bolszewikom. Agencja „Union” przynosi następującą wiadomość z Archangielska: Komisja rządowa, przybyła z Syberji do Archangielska zawiadamia, że wojska syberyjskie posuwają się naprzód i że wkrótce zetną się z bolszewikami.

Ładowanie wojsk koalicji w Odesie. Z Odesy donoszą, że francuski generał Danseln objął naczelne dowództwo wojsk, które wylądowały w porcie.

Postępy wojsk sowieckich. Przednie straż wojsk sowieckich białoruskich zajęły dworzec Domanowa, położony o 45 wiorst na południowy zachód od Baranowicz. Armja bolszewicka lotewska zajęła Goldingen i Serunden. Stacja węglowa Murawjowo została zajęta przez czerwoną gwardję lotewską.

Zywność dla Polski. Telegraphen Union donosi: Rząd polski zawarł układ z amerykańską komisją aprowizacyjną. Według tego układu Stany Zjednoczone mają dostarczyć Polsce w czterech serjach 20 tysięcy wagonów maki, 7 tysięcy wagonów grochu, fasoli i ryżu, 5 tysięcy wagonów tłuszczu, 240 wagonów mleka skondensowanego, 200 wagonów ryb wędzonych, 200 wagonów herbaty, kakao i t. p. Część tych środków żywności, która znajduje się już w portach szwedzkich i norweskich z końcem czerwca przybędzie do Gdańska. Stany Zjednoczone dostarczą także ubrań i obuwi.

Zamach na Scheidemana. Pisma niemieckie donoszą, że przed kilku dniami spartakusowcy urządzili zamach na Scheidemana, który miał wracać z Kassel do Berlina. Zamachu miano dokonać na kolei. Został on udaremniony tylko dzięki temu, że pociąg skierowano na inną drogę z dwukrotnym przesiedlaniem.

Rozłam wśród bolszewików? Według wiadomości z Rosji, różnice taktyczne w polityce Lenina i Trockiego doprowadziły do zasadniczego rozłamu pomiędzy nimi. Z inicjatywy Lenina komisariat do spraw zagranicznych utworzył specjalną komisję dla petrakcji z koalicją i przedstawicielami wojsk rosyjskich, walczących z bolszewikami. W związku z tym donoszą, że w najbliższej przyszłości ma nastąpić usunięcie od władzy Trockiego i Swierdłowa (Nachamkesa), którzy jak wiadomo, są przeciwnikami wszelkich kompromisów. Usunięcie tych dwóch przedstawicieli najskrajniejszego bolszewizmu ma być wstępem do utworzenia w Rosji rządu „koalicyjnego”, do którego by weszli przedstawiciele wszystkich partii socjalistycznych.

Testament polityczny Lenina. Lenin wygłosił na poufnym posiedzeniu W. C. K. W. mowę o polityce rządu sowieckiego względem Ukrainy i innych niewopostających państw na południu. Lenin zaczął od oświadczenia, że czuje się bardzo źle i że możliwym jest, iż dni jego są policzone, mowa jego jest więc niejako testamentem politycznym. Istotnie rana,

TEATR POLSKI HENRYKA CZARNECKIEGO

W sobotę dnia 1 lutego
Benelis JOZEFA JOZEFOWICZA
Pierwszy raz

Kochany Augustynek

operetka w 3 aktach
Tańce—Ewolucje

W niedzielę dnia 2 lutego dwa przedstawienia

o godz. 3 i pół po poł. ceny niższe

Kiliński

sztuka historyczna w 5 obrazach M. Ba-
łuckiego

o godz. 7 i pół wiecz. ceny zwykłe

COLOMBINA

operetka w 2 aktach W. Rapackiego (syna)
zakończy
Bi—Ba—Bo
humor—satyra—śpiew—taniec

którą odniósł w lecie, dotychczas nie za-
goiła się, co go szalenie wyczerpuje. Wska-
zawszy niebezpieczeństwa, grożące rządowi
sowieckim, Lenin rozwinął szeroki i wyczer-
pujący plan »sowieckiego zjednoczenia«.

Jak ukraińcy tworzą wojsko?
Dyrektorat wydał ustawę, mocą której
służącym w armii republikańskiej kozakom
przyznano po 2 dziesięciny ziemi, zapomo-
gę jednorazową 1000 rubli i kredyt 1000
rubli na 5 lat. Dyrektorat wydał rozkaz
mobilizacyjny, powołujący pod broń wszy-
stkich oficerów, do lat 50, a podoficerów
i żołnierzy do lat 35.

Ukraińcy w Połtawie. Potwierdza
się wiadomość o zajęciu Połtawy przez
wojska ukraińskie. Ukraińcy maszerują na
Charków, na który bolszewicy nałożyli 40
milionów kontrybucji. Bolszewicy zaczęli
już Charków opróżniać.

Komunikat polski

Warszawa, dnia 29 stycznia.

Wołyn: Na zachód od Kowla i na
wschód od Tuzyjska i Włodzimierza [Wo-
łyńskiego] sytuacja bez zmian.

Galicja Wschodnia: Grupa gen.
Romera: Wyparty nieprzyjaciół z Korczo-
wa stawiał opór pod Srajami. Po walce
oddziały jego zostały odrzucone do Bełca.
Więto do niewoli dużo jeńców, 7 kara-
binów maszynowych. Zdobyto wiele bro-
ni, amunicji i materiału wojennego.

Grupa gen. Rozwadowskiego:
Lwów jest w dalszym ciągu ostrzeliwany
przez nieprzyjacielską artylerię, na innych
odcinkach utarczki patroli.

Śląsk Cieszyński: Walki wywiadow-
cze na linii Miedzywiesie — Kisielów —
Bodzisów. Nasz pociąg pancerny pod
Pruchną rozbił czeski oddział.

Szef sztabu generalnego Szeptycki, gen. Dyw.

DLA LWOWA

Na skutek przemówienia p. Ignacego
Piotrowskiego w dniu 14 Stycznia br. na
nadzwyczajnym zebraniu Delegatów Kół-
tek Rolniczych Okręgu Piotrkowskiego
w sprawie obrony kresów głodnego Lwo-
wa, pospieszyły z ofiarami następujące
gminy i poszczególnie wsie:

Gmina Szydłów 13318 fun. żyta 1823
fun. jęczmienia. Wies Papierze 340 fun.
żyta 130 fun. jęczmienia. Wies Żarnow-
ca 545 fun. żyta, 210 fun. jęczmienia, 115
fun. grochu, 5 korcy ziemniaków, 34 rub.
i 37 koron.

Wies Longinówka 955 fun. żyta, 170
fun. owsa, 42 fun. pszenicy, 109 fun. jęcz-
mienia, i gotowizną 48 rubli.

Wies Polichno g. Bogusławice 1250 fun.
żyta, 30 fun. kaszy, 10 fun. grochu i 30
fun. jęczmienia.

Kolonia Gąski gm. Krzyżanów 882
fun. żyta.

Wies Milejów 1928 funtów żyta.
Zarząd »Kropli mleka« 10 puszek mle-
ka kondensowanego.

Obywatel miasta Sulejowa gotowizną
100 marek, bezimiennie 5 marek i 3 ruble.

Za powyższe ofiary na głodnych m.
Lwowa Komitet obrony kresów składa
serdeczne podziękowanie.

Dalsze ofiary w produktach spożyw-
czych przyjmują: p. Ignacy Piotrowski
przewodniczący Kółka Rolniczego S-go Izy-
dora w Piotrkowie ulica Bujnowska L. 12,
zaś ubranie, koszule, płótno na owijki
nóg dla wojska, skórki zajmujące i królicze,
mydło, papierosy i t.d. W-na Bronisławowa
Skoczynska ulica Sienkiewicza Nr. 6 w
Piotrkowie. Należy się spodziewać, że na
cel powyższy popłyną dalsze ofiary w na-
turze, zwłaszcza od rolników podmiejskich.

6-godzinny strajk Milicji

Wczoraj o godz. 8 rano posterunkowi
Milicji miejskiej nie stawili się do służby,
o czym zawiadomiony zarząd miasta. Sta-
ło się to pod wpływem stanowiska Rady
m. na onegdajszym posiedzeniu, na którym

nie przychyłono się do żądań Milicji. Ża-
dania te są natury ekonomicznej, a stre-
szczają się w tem, że Milicja żąda pod-
wyżki pensji, bez względu na szarżę, po
400 kor. na osobę (obecna pensja wynosi
350 kor. miesięcznie) i po 100 kor. na
zelówki do 1 kwietnia.

Nie ulega wątpliwości, że obecne wy-
posażenie milicjantów jest niesłychanie
skąpe i nie pozostaje w żadnym stosunku
do dzisiejszych warunków drożyznianych
oraz do płac woźnych i stróżów miejskich,
którym podwyższono pensje od 420 do
450 kor. miesięcznie.

Wobec stanowiska Rady m., która wo-
bec niedalekich wyborów nowej Rady nie
chciała brać na siebie nowego zwiększenia
wydatków miejskich, Milicja m. postano-
wiła porzucić służbę i wczoraj rano nie
zajęła swych posterunków.

W tym groźnym dla miasta stanie
rzeczy prezydent m. p. Nowicki zawezwał
do siebie przedstawicieli Milicji i oświad-
czył im, że Rada m. zasadniczo nie wy-
powiedziała się przeciw tym żądaniom,
lecz wobec braku potrzebnych środków
nie może spełnić żądań i, że Zarząd m.
będzie się starał w najbliższym czasie
przyjść z pomocą służbie bezpieczeństwa
publicznego.

Wobec takiego uspokajającego oświad-
czenia, następnie mając na widoku interes
bezpieczeństwa publicznego oraz ze wzglę-
du na bliski termin upaństwowienia Mi-
licji, która pragnie, aby fakt ten zastał ją
przy pracy na posterunkach, postanowiono
podjąć pracę i o g. 2 po południu wszy-
scy posterunkowi stawili się do służby,
jak zwykle.

Fakt powyższy wskazuje na coraz
większe trudności gospodarki miejskiej,
powodowane nie zmniejszając się, lecz raczej
zwiększającą się drożyzną życia. Dodać
należy, że także urzędnicy Magistratu znaj-
dują się w ciężkim położeniu i domagają
się słusznie podwyżki płac. Nowa Rada,
która ma być wybrana dn. 23 lutego znaj-
dzie się w trudnym położeniu i będzie
musiała zająć się gospodarką miasta w
sposób bardziej planowy, niż to się działo
dotychczas.

KRONIKA

31 Stycznia. Piątek.
Ludwika

Wschód słońca o g. 7 m. 47. Zachód słońca
o g. 4 m. 40. Wschód księżyca o g. 7 m. 05 r.
Zachód księżyca o g. 4 m. 31

— **Rada ministrów** na posiedzeniu
dnia 28 stycznia br. załatwiła między in-
nymi szereg spraw personalnych, uchwaliła
udzielić utworzonemu w Poznaniu Głó-
wnemu Urzędowi żywnościowemu gwaran-
cji na zaciągniętą pożyczkę bankową i
rozpoznała sprawę wyborów na Litwie
i Rusi.

Prócz tego odbyła się dyskusja w ogólnych
sprawach polityki wewnętrznej.

— **Delegacja Śląska w Warsza-
wie.** W skład delegacji Śląska Cieszyń-
skiego, którą postanowiono natychmiast
wysłać do Warszawy, wchodzi: ks. Lon-
dzin, dr. Kunicki, reprezentant górników
Kantor, burmistrz Rychwałdu Janeczko
i p. Kłuszynska.

— **Gen. Józef Haller,** dowódca
wojsk polskich we Francji, został radio-
telegraficznie zawiadomiony, że brat jego
kap. Cezary Haller został zastrzelony przez
czechów, którzy napadli na ziemię polską.

— **Męczennika śmierć 5 Polaków
w Witebszczyźnie.** Dochodzą nas szcze-
góły strasznej śmierci, którą z rąk bolsze-
wików poniosło pięciu Polaków z ziemi
witebskiej. Jeden z naocznych świadków
zeznaje, że zakopano ich po pas w ziemię,
a potem do każdego z osobna strzelali
bolszewicy żołnierze z rewolwerów naj-
pierw raniąc, a potem dobijając.

»Witebski listok«, pisze w numerze z
dnia 17 stycznia, że 31 grudnia z r. (13
stycznia 1919 r.) rozstrzelano 5 obywateli
ziemskich z powiatu dyśniewskiego a mia-
nowicie: 1) Mieczysława Goreniewskiego,

2) księcia Stanisława Światopełk-Mirskiego
3) Władysława Jakowickiego, 4) Zdzisława
Kamińskiego i 5) Mamerta Rutkiewicza.

Skazani oni zostali, jakoby za tworze-
nie kontrrewolucyjnych knoń, które
polegały na wezwaniu niemieckich wojsk
aby zatrzymały się dłużej dla obrony mia-
sta Witebska przed bandami bolszewic-
kami.

— **Ukraińcy już przyłączyli Ga-
licję wschodnią do [Ukrainy].** Dyre-
ktorat Ukr. Republiki Ludowej wydał dn.
3 bm. w Stanisławowie uniwersał, w któ-
rym ogłosił zjednoczenie zachodniej U. R.
L. z Ukrainą Nadnieprzańską Republiką
Ludową w jedną suwerenną Republikę
Ludową. Charakterystyczne, że na uro-
czystości tej byli obecni z przedstawicieli
ciała dyplomatycznego obcych mocarstw
tylko: przedstawiciel Niemiec—Meissner,
przedstawiciel państwa niemiecko-austria-
ckiego—ks. Fuerstenberg, przedstawiciel
Bułgarii—Kiszmanow, przedstawiciel Turcji
—Serverbey, oraz przedstawiciele Gruzji
i Donu.

— **Wybory w Krakowie.** Według
tymczasowego obliczenia głosów w okr.
Krakowskim otrzymują socjaliści 4 man-
daty, blok narodowy 3 a sjonisci 1. W ta-
kim razie reprezentantami okręgu krako-
wskiego byłiby pp. Daszyński, Bobrowski,
Klemensiewicz, Misiołek, Bardel, Grabski,
Federowicz i Thon.

— **Wybory we Lwowie.** We Lwo-
wie, jak i we wschodniej Galicji, nie od-
były się wybory do Sejmu, lecz zasięda
w nim dotychczasowi posłowie. W tych dn.
odbyły się we Lwowie wybory uzupełnia-
jące, w miejsce zmarłych posłów Hudeca
i Lisiewicza. W V okr. wybrany został dr.
Ernest (nd.), a w VII okr. inż. Artur Hau-
sner (sos.).

Z miasta

— **W sprawie uwolnień z woj-
ska.** Aż do czasu zorganizowania wszę-
dzie okręgowych i powiatowych komend
uzupełnień i wydania nowych w tej mie-
rze przepisów, jak nam urzędowo komu-
nikują, tymczasowe prawo uwalniania z
wojska żołnierzy (aż do podchorążego włą-
cznie) przysługuje wyłącznie D. O. G. co
do wszystkich oddziałów, urzędów, zakła-
dów i instytucji wojskowych rozlokowa-
nych na obszarze danego D. O. G. Prawo
uwalniania z oddziałów, znajdujących się
w linii bojowej, poza obszarem okręgów
generalnych, położonych należy do tego
D. O. G., z którego oddział na front przybył.

Zwolnienie żołnierza z wojska może
nastąpić z trzech powodów: 1) niezdolno-
ści do służby ze względu na stan zdrowia
(z rentą lub bez) 2) uzasadnionej rekla-
macji ze strony instytucji lub rodziny,
wreszcie 3) orzeczenia sądu, iż dana je-
dnostka ze względu moralnych do wojska
się nie nadaje.

Dokumenty, stanowiące we wszystkich
wypadkach podstawę zwalniania tudzież
wszystkie dokumenty osobiste zwolniono-
go, mają być odesłane do tej P. K. U., w
której zwolniony w swoim czasie do woj-
ska się zaciągnął, lub w obrębie której
obrał sobie stałe miejsce zamieszkania.

— **Z sali sądowej.** Wczoraj w są-
dzie okręgowym jako apelacyjnym odbyła
się rozprawa przeciw p. Banaszewskiemu
o lichwę. Rozprawie przewodniczył p. Kań-
ski, jako ławnicy zasiadali Dr. Kobos i
Dr. Sobański. Oskarżenie popierał podpro-
kurator p. Waserberger, bronili oskarżo-
nego adwokaci pp. Kleyna i Słomiński.

Rozprawa zakończyła się wyrokiem u-
walniającym p. Banaszewskiego od winy
i kary (jak wiadomo, w pierwszej instancji
został p. Banaszewski skazany na 3 mie-
siące więzienia i 1000 kor. grzywny). P.
Banaszewski został uwolniony mimo ener-
gicznego popierania oskarżenia przez pro-
kuratora, dwoma głosami ławników prze-
ciw głosowi przewodniczącego, który zało-
żył votum separatum. Zapewne sam o-
skarżony nie spodziewał się tak pomyśl-
nego wyniku sprawy.

W motywach wyroku podano: Księga-
mi handlowymi zostało stwierdzone, że p.
Banaszewski w lipcu 1918 r. płacił za funt

świec po 30 kor. wobec tego przyjęto do-
mniemanie, że w grudniu nie płacił taniej,
a zatem cena sprzedażna 36 kor. za funt
(20 proc. zysku) nie stanowi lichwy.

Bezpośrednio po tej sprawie sądzona
była biedna dziewczyna, niejaka Podsiadło
za kradzież drobnych sztuk garderoby dam-
skiej (fartuszek itp.). Ze względu na to, że
była to nie pierwsza kradzież, dziewczynie
groziła kara 1 i pół rocznego więzienia.
Zapewne pod wrażeniem pierwszego wy-
roku prokurator wnosil na uwzględnienie
jaknajdalej idących okoliczności łagodzą-
cych. Sąd skazał oskarżoną na 1 rok wię-
zienia.

— **Zabawa taneczna.** Komunikują nam:
W sobotę o godz. 8 wieczorem odbędzie się w
sali hotelu Litewskiego zabawa taneczna na rzecz
Zw. Zaw. pracowników rzeźniczych. Wejście za
zaproszeniami. Bilet wejścia 6 kor. Bufet na
miejscu.

— **Z Teatru.** W niedzielę popołudniu pow-
tórzenie »Kilińskiego«, sztuka historyczna — ce-
ny na to przedstawienie niższe do minimum, bo
od 1 kor. Wieczorem po cenach zwykłych »Co-
lombina«, z modnymi tańcami.

Bilety na powyższe przedstawienia są już do
nabycia.

— **Jutrzejszy benefis,** który przypada w u-
dziale artystów sceny naszej, Józefowiczowi, zapo-
wiada się bardzo dobrze: pokup na bilety idzie
razno i wszyscy melomani wybierają się do tea-
tru, a to dla trzech przyczyn: ażeby okazać sym-
patję beneficjentowi, wysłuchać najładniejszej ope-
retki Falla, jaką jest »Kochany Augustynek« i zo-
baczyć nowe tańce w wykonaniu primabaleriny
sceny lwowskiej, Faliżewskiej i Popielewskiej,
Piotrowskiej i innych. Obsadę »Kochanego Au-
gustynka« stanowią pp. Rogińska, Józefowiczowa,
Piekarski, Horski, Nawrocki, Szelągowski, Józefo-
wicz, który operetkę reżyseruje i inni.

Początek przedstawienia o godz. 7 i pół wie-
czorem.

— **Z kroniki towarzyskiej.** W dniu 28 bm.
odbył się w kościele Farnym ślub porucznika
Gołębińskiego z panną Sykówną.

— **Podziękowanie.** Zarząd »Ogniska Ro-
dzinnego« składa serdeczne staro-polskie »Bóg
zapłać« p. Chmyrowskiemu z Woźnia za oliaro-
waną w chwili największej potrzeby, skrzynię
kartofli dla tej instytucji, oraz p. Mróz-Pozowskie-
mu za zwiezenie koku z gazowni.

OFIARY.

W Administracji »Dziennika« złożono: Na
Skarb Narodowy: Natalia Gogolewska złoty ze-
garek i srebrną bransoletę, Irka Słowińska 4 kor.
srebrem, Zosia Słowińska 5 kor. srebrem, Albina
Korusiewicz 25 kor., 15 rub. 95 kop. srebrem
50 groszy pol. srebrem, 2 złote srebr., 1 franc sr.
1 dynar srebr., koronę belgijską srebr., włoską
srebr. i duńską srebr., srebrny brazylijski (2000
reis), srebrny bułgarski, medal srebrny, branso-
letkę łańcuszkową srebrną i zegarek srebrny. W
Piotrkowskim Tow. Wzajemnego Kredytu złożono
na Skarb Narodowy przez Bronisławę Walickiego
złotem 100 rub. i Janinę Szumańską srebrem 10
rubli.

Bezimiennie 95 hal. dla Węgłowskiej.
Na ciepłą odzież dla wojska 10 kor. B. Fl.
w uznaniu dzielnej odpowiedzi danej p. Nowier-
skiemu, Albina Korusiewicz 100 koron.

Zamiast wieńca na trumnę zacnego człowieka
śp. Marjana Czecha na obronę kresów do dyspo-
zycji miejscowego Komitetu rub. 10 dr. Wnorow-
ska.

Józef Zuchowski gospodarz ze wsi Polesia
gminy Szydłów złożył rub. 100, jako grzywnę za
kradzież zająca podczas polowania, — do rąk my-
śliwych. Z grzywny wydano 50 rub. ubogim lan-
darmom na odzież, a 50 rub. złożono na głod-
nych miasta Lwowa.

Nieprzyjęty zwrot kosztów naganki przez p.
Bronikowskiego 15 rub. i 30 koron przeznacza
tenże na głodnych m. Lwowa.

Uczestnicy polowania urządnego przez p.
Bronikowskiego w dniu 25 stycznia br. składają
na głodnych miasta Lwowa 22 rub. i 16 koron.

Nieprzyjęty zwrot kosztów naganki na polo-
waniu w Opreżowie przez p. Kistelskiego 17 rub.
i 5 koron — przeznacza tenże na głodnych mia-
sta Lwowa. Ogółem zebrano 104 rub. i 51 kor.

Powyższa suma została złożoną w naszej Ad-
ministracji przez por. Mroza.

Pamiętajmy o Lwowie

Z Towarzystwa Krajoznawczego

Ogólne, doroczne zebranie Towarzystwa odbyło się o wieczornej porze, dnia 19 bm., w zapelnionej sali muzealnej. Przewodniczył obradom p. Felicjan Otocky z Dobiecin, protokółował p. O. Krajewski. Sprawozdanie z działalności Zarządu dawał prezes p. M. R. Witanowski, z czego podajemy najważniejsze szczegóły:

W początku 1918 r. liczono członków 163, umarło 3, przybyło 50 tak, iż w końcu roku sprawozdawczego było 218 osób. Zmarli: E. Dąbrowska, H. Ładęcki, Wiktor Piński. Zarząd stanowili: Prezes M. R. Witanowski, Sekretarka H. Jaroszevska, Skarbnik K. Kononowicz, Gospodarz lokalu Ks. F. Jeliński, Wycieczkami kierował J. Stankowski, Odczytami prot. Stanisław Seroczński, Wydawnictwami H. Mantey, Popularyzacją Wiedzy Krajoznawczej Wacława Nowicka i Józef Wysmyk, biblioteką K. Jopkiewicz. Do Komisji Rewizyjnej weszli: Jan Bienkowski, Jan Glasser i Stan. Rudzki.

Zebrania ogólnych odbyło się 2, przy udziale 222 osób, z tych „jubileuszowe” miało miejsce w dniu 26 maja ku upamiętnieniu pierwszego dziesięciolecia istnienia Oddziału piotrkowskiego. Urządzenie uroczystości tej z nabożeństwem dziękczynnym w kościele po-Bernardyńskim, nadzwyczajnym zebraniem Członków Oddziału, ze współudziałem przedstawicieli Centralnego Zarządu z Warszawy oraz odczytem publicznym p. A. Janowskiego na temat bardzo wówczas aktualny o Chełmszczyźnie wygłoszonym w nowym kinematografie „Czary” to poruszyło żywo sympatie Piotrkowa dla naszego Towarzystwa. Przyczyniły się do tego zarówno rozpowszechniona w 500 egz. odezwa Zarządu Tow. Piotrkowskiego jako też powtórnie wydana broszura „Wspomnienia o Piotrkowie Trybunalskim” zupełnie już wyczerpane, a zjawiające się w wykwiłnej szacie z ilustracjami dzięki starannemu wykonaniu w tłocznicy T. Dobrzańskiego. Dzień ten upamiętnionym też został zebraniem wśród stowarzyszonych kwoty przeszło 200 rubli, oraz złożeniem przez wdowę po ś. p. Henryku Łabęckim, członku naszego Towarzystwa rb. 300, zgodnie z wolą umierającego na cele oświatowe w Chełmszczyźnie. Pieniądze te zabrał z sobą powracający do Warszawy vice-prezes Centrali p. A. Janowski. Z powodu też dziesięciolecia złożyły panie: Anastazja Stronczyńska i Emilia Stronczyńska na cele naukowe Towarzystwa rb. 125. Miesięcznych posiedzeń odbyło 4 z udziałem 145 osób. Zarząd zbierał się 8 razy, radząc nad rozwojem Oddziału.

Odczytów wygłoszono 6, a mianowicie: 1) 2-III Dr. Jan Magiera: „Polacy w Bośni i Hercegowinie” rzecz osnuta na własnych badaniach etnograficznych. 2) 26-IV M. R. Witanowski: „Z dziejów kupiectwa piotrkowskiego” objaśniono zabytkami cechowymi. 3) 26-V Alex. Janowski „Chełmszczyzna” odczyt publiczny z przezroczami. 4) 10-VI Roman Jakimowicz: „Zwyczaj wiośenne ludu polskiego” również odczyt publiczny z przezroczami. 5) 17-XI M. R. Witanowski: „Kruszyna i jej dzieje”. 6) 22-XII Jan Krupa, inżynier: „O architekturze w Polsce”.

Wycieczek odbyło 5. W maju pieszo do Rozprzyskiej Mierzyny osób 59. W czerwcu dwie wycieczki. Na początku tego miesiąca pieszo do wsi Dąbrowy nad Czarną — w osób 40. Pod koniec tego miesiąca, dwudniowa do Chełma i Wielgomłynów kołmi osób 39. W lipcu do Kruszyny, rezydencji XX Lubomirskich osób 29. Ostatnia wyprawa do Wolborza, zorganizowana w październiku nie doszła do skutku dla małej liczby uczestników. (Dok. nast.)

Przedstawiciele Rosji w Paryżu

Z Rzymu donoszą: „Il Messaggero” pisze, że według zamiaru Lenina delegacja sowiektów miała zastępować w Paryżu całą Rosję. Czy sowieci nie zmieniają zdania, gdy przyjdzie im w Paryżu spotkać

się z przeciwnikami? Takie spotkanie da wszystkim sposobność do porozumienia się, którem konferencja będzie rozjemcą. Dziennik „L'Epoca” pisze w tej samej sprawie: Wszyscy przyznają, że pomysł Wilsona wywołał podziw ogólny. Powołując Rosjan z przeciwnych obozów na konferencję, sprawił, że stanie się, co tylko będzie możliwym, by ich pogodzić. Jeśli bolszewicy nie przyjmą zaproszenia, cały świat będzie wiedział, jakie mieć o nich zdanie. I bez nich rzecz będzie załatwiona, zwłaszcza, że nie jest rzeczą pewną, iż bolszewicy są panami w Rosji.

Komisja Rządząca Galicji

Onegdaj we Lwowie odbyło się ukonstytuowanie się Komisji Rządzącej dla Galicji, Śląska, Spiszu i Orawy. Skład K. Rz. ustanowiono, jak następuje:

Polskie stronnictwo ludowe: Witos, hr. Lasocki, Kędzior, Długosz, Stefczyk, Dr. Mikołajski, Tetmajer, Dr. Bardel, Zachara, Bryll, Grzędziński, Maślanka.

P. P. S.: Dr. Diamond, Dr. Marek, Dr. Bobrowski, Hausner, Dr. Liebermann, Klemensiewicz, Obirek, Kuryłowicz, Szczurek.

Nar. dem.: Kucharski, Oziębły, Pruchnicki, Ptas, Rymar, Schmidt, hr. Skarbek, Dr. Stahl, Starzewski.

Polska dem.: Chłamtacz, Fedorowicz, Rychlik, Dr. Stesłowicz, Dr. Tertil, Zieleniewski.

Zjednoczenie: Dr. Dubanowicz, Dr. Głazewski, Dr. Surzycki.

Konserwatyści: Hr. Baworowski, baron Goetz, Dr. Steczkowski.

Polskie stronn. post.: Laskownicki, Śliwiński.

Stronn. kat. nar.: Matakiewicz, Thullie.

Śląsk: ks. Londzin, Regier.

Na komisarza rządowego, który ma przewodniczyć w Komisji rządzącej, uchwalono proponować rządowi warsz. b. ministra Gałęckiego. Zastępcami komisarza będą desygnowani przez 4 stronnictwa K. Rz. a mianowicie Polsk. str. lud. Witos, nar. dem. hr. Skarbek, polsk. demokr. Dr. Stesłowicz. P. P. S. zastrzegła sobie późniejsze zgłoszenie swego delegata.

Następnie przeprowadzono rozdział poszczególnych wydziałów. Wydziałów wogóle jest 15. Z tych 8 urzędować będzie we Lwowie a 7 jakiś czas jeszcze w Krakowie.

Komisja rządząca objęła urzędowanie z dniem wczorajszym, przyczem równo cześnie rozwiązują się P. K. L. w Krakowie i T. K. R. we Lwowie. Siedzibą komisji jest Lwów. Uchwalono odnieść się do rządu o powołanie do Kom. Rz. przedstawicieli Spiszu i Orawy.

Oszust w sukni kapłana

Sosnowiecka „Iskra” donosi: W tych dniach do jednej restauracji w Modrzejowie przybył kapłan w towarzystwie dwóch kobiet w sukniach zakonnic i organisty, który oświadczył, że przekradł się przez granicę, gdyż wobec prześladowań ze strony Niemców, zmuszony był ratować się ucieczką, poczym zamieszkał w Modrzejowie dni kilka. Przybył zachowaniem się swym zwrócił uwagę otoczenia, to też postanowiono prosić miejscowego proboszcza o stwierdzenie, kim jest przybyły. Jak się okazało, tajemniczy nieznajomy i dwie kobiety w sukniach zakonnic tworzą szajkę oszustów, w świętokradzki sposób wyłudających od ludzi ofiary na cele religijne, gdyż oszust miał nawet ze sobą wszystkie utensylja kościelne i odprawiał msze św.

Oszuści zostali natychmiast aresztowani, przyczem znaleziono przy nich dziesięć tysięcy marek, które odesłano odpowiednim władzom. Aresztowanym zdjęto natychmiast suknie kapłana i zakonnic i przyprowadzono do Sosnowca, gdzie ich osadzono w areszcie.

POKOJU z umeblowaniem i całodziennym utrzymaniem poszukuję. Oferty: Kancelarja Drukarni Państwowej Bykowska 71.

Dr. J. FAJMAN

Choroby skórne i weneryczne. Przyjmuje od—10 od 4—7. Panie od 3—4. Rokszycka 2, dom p. Powowskiej róg. pl. Kościuski.

LECZNICA DLA ZWIERZĄT

lekarza weterynaryj Stanisława Majewskiego

w PLUCICACH gminy GORZKOWICE

otwarta od 7 do 10 rano oprócz świąt

KONIE na chroniczne i ciężkie choroby przyjmuje się na stałą kurację

Bakterjologiczne badanie i trychinoskopia. Wyjazd do chorych na wieś od 10 rano.

LEKARZ DENTYSTA H. Samborska-Czaparkowska

Zarządzająca gabinetem denty stycznym 3-e

Dywidzi Strzelców b. Korpusu Dowbora—Muśnickiego — przyjmuje od 9—4 popoł. Uczące się młodzieży i niezamężnym po cenach niższych Sieradzka 5 I-e piętro

NEO-FOSFATYNA

wyrobu apteki L. KLIMPLA i S-ki

Jedyny doskonały

lekkostrawny

pokarm

Żądać

tylko

z sowa.

Stosuje się: Dla niemowląt, zwłaszcza w okresie ząbkowania; dla dzieci; dla osób karmiących; dla osłabionych i rekonwalescentów.

Do nabycia w aptekach i składach aptecznych.

OLEJE MASZYNOWE, SMARY

olej Tovootta, wazelinę apteczną, benzynę dostarcza firma

RYMPEL i S-ka.

Przem. olejów min. wytw. chem.

KRAKÓW

Gertrudy 14.

137

ŚWIERZBĘ U KONI I BYDŁA I PARC H

leczy mydlana maść EKWOL — „HEBDY”

ŻAŁAĆ WSZĘDZIE

przedstawiciel Tow. Akc. Fr. Karpiński w Warszawie Elekoralna 35.

Potrzebne: 1) biuralistka ładnie pisząca na 2 godziny przedpołudniowe 2) panienka do jednego małego dziecka na wieś. Wiadomość bliższa w Biurze pośrednictwa pracy, gmach po-Bernadyński, codziennie między 10—12.

Maszyny do pisania, „Kontinental”, „Underwood” lub „Remington” z polskiem lub rosyjskim piśmem potrzebne. Wiadomość z podaniem ceny i modelu maszyny prosimy nadsyłać: Warszawa ul. Wspólna Nr. 75. D/H. A. Andrzejewski. 146

QBIADY DOMOWE

od 4 kor. ul. Bykowska Nr. 61 lewa ofi cyna I piętro 17.

Poszukuję posady majstra strycharskiego. Dokładna znajomość w zakresie ceglarnictwa z wypalaniem, urządzen fabryki z piecami Hoffmanowskimi, polowem. Łaskawe oferty do Dziennika pod „Dokładna” 143

ZARZĄD T-wa LUTNI poszukuje w pobliżu fary odpowiedniej sali. Z informacjami zwracać się ustnie lub piśmiennie do p. CZESŁAWA WOJCIECHOWSKIEGO ul. Przedborska 1. 16.

Korepetycji języków francuskiego i niemieckiego udziela rutynowana nauczycielka. Rokszycka Nr. 20 m. 8 parter z bramy na lewo 141

PIERWSZA POLSKA

Pracownia narzędzi chirurgicznych i wyrobów nożowniczych

„AESCULAPIA”

Kraków, Florjańska 43, otic.

Wykonuje wszelkie wyroby i naprawy narzędzi lekarskich. Posiada motor elektryczny, własną nielarnię i zatrudnia specjalistów.

CENY BARDZO PRZYSTĘPNE

Zawiadomienie

2-gi ZWIĄZEK kupców m. Piotrkowa i powiatu został otworzony. Biuro mieści się tymczasowo w lokalu Żyd. T-wa Pożycz. Oszczęd. w Piotrkowie Plac Czarneckiego. Zapisy na członków przyjmują się codziennie (wyłączając piątki i soboty) od godz. 4—5 po południu. Prezes związku B. Krakowski.

Zniszczoną została przypadkowo ćwiartka 5-ej klasy loterii Rady Głównej Opiekuńczej Nr. 3078-a.

Obiady domowe

TYLKO NA ZAMOWIENIE

Rokszycka 1. 34 I p. mieszk. 4.

Adres Redakcji: Piotrków, Bykowska, 71 parter

Redakcja otwarta od godziny 12-ej do 1-ej w południe w dnie powszednie i w niedziele.

Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Administracja otwarta od godziny 9 do 1 rana i od 4 do 7 popołudniu.

Cena poszczególnego numeru 40 hal. = 25 fenigów.

Redaktor naczelny Franciszek Dutkiewicz

Druk. Państw. w Piotrkowie, ul. Bykowska 1. 71.

Adres Administracji: Piotrków, Bykowska 71.

Prenumerata miesięczna w Piotrkowie 5 kor. 50 hal. na prowincji i zagranicą 6 kor. 50 hal. Cena ogłoszeń przed tekstem za wiersz petiowy 2 kor. 40 hal. (1 mark. 50 fenig.) po tekście 1 kor. 60 hal. (1 mark.), na czwartej stronie wiersz petiowy 60 hal. (38 fenig.), drobne ogłoszenia 3 korony (1 mk. 80 f.). Ostatnia strona 200 koron, 1/2 strony 100 kor., 1/4—50 k. W Niedziele i święta 50 proc. drożej.

Wydawca i redaktor odpowiedzialny Tadeusz Kowalski